

REGULAMENTUL (UE) 2017/1989 AL COMISIEI**din 6 noiembrie 2017****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește standardul internațional de contabilitate 12****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei ⁽²⁾ au fost adoptate anumite standarde internaționale și interpretări existente la 15 octombrie 2008.
- (2) La 19 ianuarie 2016, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat amendamente la standardul internațional de contabilitate (IAS) 12 *Impozitul pe profit*. Amendamentele au scopul de a clarifica modul de contabilizare a creanțelor privind impozitul amânat care sunt asociate instrumentelor de datorie evaluate la valoarea justă.
- (3) În urma consultării Grupului Consultativ European pentru Raportare Financiară, concluzia a fost că amendamentele la IAS 12 îndeplinesc criteriile pentru adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.
- (4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (5) IASB a stabilit că amendamentele la IAS 12 intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2017. Prin urmare, dispozițiile prezentului regulament ar trebui să se aplice retroactiv, în vederea asigurării securității juridice pentru emitenții vizați și a coerenței cu alte standarde de contabilitate prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1126/2008.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*În anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008, standardul internațional de contabilitate (IAS) 12 *Impozitul pe profit* se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.*Articolul 2*

Fiecare societate aplică amendamentele menționate la articolul 1 cel mai târziu de la data inițială a primului său exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2017 sau ulterior acestei date.

*Articolul 3*Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 noiembrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Recunoașterea creanțelor privind impozitul amânat pentru pierderile nerealizate

(Amendamente la IAS 12)

Amendamente la IAS 12 Impozitul pe profit

Se modifică punctul 29 și se adaugă punctele 27A, 29A și 98G. Se adaugă și un exemplu după punctul 26. Punctul 24, punctul 26 litera (d) și punctele 27 și 28 nu au fost modificate, dar sunt incluse pentru facilitarea verificării trimiterilor.

Diferențe temporare deductibile

24 O creanță privind impozitul amânat trebuie să fie recunoscută pentru toate diferențele temporare deductibile în măsura în care este probabil să fie disponibil un profit impozabil față de care să poată fi utilizată diferența temporară deductibilă, cu excepția cazului în care creanța privind impozitul amânat apare din recunoașterea inițială a unui activ sau a unei datorii într-o tranzacție care:

- (a) nu reprezintă o combinație de întreprinderi și
- (b) la momentul realizării tranzacției nu afectează nici profitul contabil, nici profitul impozabil (pierderea fiscală).

Totuși, pentru diferențele temporare deductibile asociate investițiilor în filiale, sucursale și entități asociate și intereselor în angajamentele comune, o creanță privind impozitul amânat trebuie recunoscută în conformitate cu punctul 44.

...

26 Următoarele sunt exemple de diferențe temporare deductibile care au drept rezultat creanțe privind impozitul amânat:

- (a) ...
- (d) anumite active pot fi contabilizate la valoarea justă sau pot fi reevaluate fără să se facă o ajustare echivalentă în scopuri fiscale (a se vedea punctul 20). O diferență temporară deductibilă apare dacă baza fiscală a activului depășește valoarea sa contabilă.

Exemplu ilustrativ pentru punctul 26 litera (d)

Identificarea unei diferențe temporare deductibile la sfârșitul anului 2:

La începutul anului 1, entitatea A cumpără de 1 000 u.m. un instrument de datorie cu o valoare nominală de 1 000 u.m., de plată la scadență în 5 ani, cu o rată a dobânzii de 2 %, de plată la sfârșitul fiecărui an. Rata efectivă a dobânzii este 2 %. Instrumentul de datorie este evaluat la valoarea justă.

La sfârșitul anului 2, valoarea justă a instrumentului de datorie a scăzut la 918 u.m. ca urmare a creșterii ratelor dobânzii de pe piață la 5 %. Este probabil ca entitatea A să colecteze toate fluxurile de trezorerie contractuale în cazul în care continuă să dețină instrumentul de datorie.

Eventualele câștiguri (pierderi) aferente instrumentului de datorie sunt impozabile (deductibile) doar atunci când sunt realizate (suportate). Din punct de vedere fiscal, câștigurile (pierderile) aferente vânzării sau ajungerii la scadență a instrumentului de datorie se calculează ca diferența dintre suma colectată și costul inițial al instrumentului de datorie.

Prin urmare, baza fiscală a instrumentului de datorie este costul său inițial.

Diferența dintre valoarea contabilă de 918 u.m. a instrumentului de datorie din situația poziției financiare a entității A și baza sa fiscală de 1 000 u.m. generează o diferență temporară deductibilă de 82 u.m. la sfârșitul anului 2 [a se vedea punctul 20 și punctul 26 litera (d)], indiferent dacă entitatea A preconizează că va recupera valoarea contabilă a instrumentului de datorie prin vânzare sau prin utilizare, adică prin deținerea sa și colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale sau printr-o combinație a celor două.

Acest lucru se datorează faptului că diferențele temporare deductibile sunt diferențele dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii din situația poziției financiare și baza sa fiscală, care vor avea drept rezultat valori deductibile la determinarea profitului impozabil (pierderii fiscale) al (a) perioadelor viitoare, atunci când valoarea contabilă a activului sau a datoriei este recuperată sau decontată (a se vedea punctul 5). Entitatea A obține o deducere echivalentă cu baza fiscală a activului de 1 000 u.m. la determinarea profitului impozabil (pierderii fiscale) fie la vânzare, fie la scadență.

- 27 Reluarea diferențelor temporare deductibile generează deduceri la determinarea profiturilor impozabile ale perioadelor viitoare. Cu toate acestea, beneficiile economice sub forma reducerii plăților de impozite vor intra în conturile entității doar dacă aceasta obține suficient profit impozabil pentru a compensa deducerile. Prin urmare, o entitate recunoaște creanțele privind impozitul amânat doar atunci când există probabilitatea să existe profituri impozabile față de care să poată fi utilizate diferențele temporare deductibile.
- 27A Când o entitate evaluează dacă vor fi disponibile profituri impozabile față de care poate utiliza o diferență temporară deductibilă, aceasta analizează dacă legislația fiscală restricționează sursele de profit impozabil față de care poate efectua deduceri în momentul reluării respectivei diferențe temporare deductibile. Dacă legislația fiscală nu impune astfel de restricții, o entitate evaluează o diferență temporară deductibilă în combinație cu toate celelalte diferențe temporare deductibile ale sale. Cu toate acestea, dacă legislația fiscală restricționează utilizarea pierderilor la deducerea din venituri de un anumit tip, o diferență temporară deductibilă se evaluează numai în combinație cu alte diferențe temporare deductibile de tipul corespunzător.
- 28 Este probabil să existe profit impozabil căruia să-i poată imputa o diferență temporară deductibilă atunci când există suficiente diferențe temporare impozabile aferente aceleiași autorități fiscale și aceleiași entități fiscale care se așteaptă să fie reluate:
- (a) în aceeași perioadă ca și reluarea prevăzută a diferenței temporare deductibile sau
 - (b) în perioadele în care o pierdere fiscală rezultată dintr-o creanță privind impozitul amânat poate fi transferată în perioadele anterioare sau reportată în perioadele viitoare.
- În astfel de circumstanțe, creanța privind impozitul amânat este recunoscută în perioada în care apar și diferențele temporare deductibile.
- 29 Atunci când există insuficiente diferențe temporare impozabile aferente aceleiași autorități fiscale și aceleiași entități fiscale, creanța privind impozitul amânat este recunoscută în măsura în care:
- (a) este probabil ca entitatea să aibă suficient profit impozabil aferent aceleiași autorități fiscale și aceleiași entități fiscale în aceeași perioadă ca reluarea diferenței temporare deductibile (sau în perioadele în care o pierdere fiscală apărută dintr-o creanță privind impozitul amânat poate fi transferată în perioadele anterioare sau reportată în perioadele viitoare). În cadrul evaluării pe care o face pentru a determina dacă va avea suficient profit impozabil în perioadele viitoare, o entitate:
 - (i) compară diferențele temporare deductibile cu profitul impozabil viitor care exclude deducerile fiscale rezultate din reluarea respectivelor diferențe temporare deductibile. Această comparație arată măsura în care profitul impozabil viitor este suficient pentru ca entitatea să deducă sumele care rezultă din reluarea respectivelor diferențe temporare deductibile;
 - (ii) ignoră valorile impozabile apărute din diferențele temporare deductibile care sunt preconizate să provină din perioadele viitoare, deoarece creanța respectivă privind impozitul amânat apărută din aceste diferențe temporare deductibile va necesita ea însăși profit impozabil viitor pentru a fi utilizată;
 - (b) entitatea dispune de oportunități privind planificarea fiscală care îi vor da posibilitatea să creeze profit impozabil în perioadele corespunzătoare.
- 29A Estimarea profitului impozabil viitor probabil poate include recuperarea unor active ale entității la o valoare mai mare decât valoarea lor contabilă în cazul în care există suficiente dovezi care să indice că este probabil ca entitatea să realizeze acest lucru. De exemplu, atunci când un activ este evaluat la valoarea justă, entitatea stabilește dacă există suficiente dovezi pentru a concluziona că este probabil să recupereze activul la o valoare mai mare decât valoarea sa contabilă. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, atunci când o entitate preconizează că va deține un instrument de datorie cu rată fixă și va colecta fluxurile de trezorerie contractuale.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

...

- 98G Documentul *Recunoașterea creanțelor privind impozitul amânat pentru pierderi nerealizate* (Amendamente la IAS 12), publicat în ianuarie 2016, a modificat punctul 29 și a adăugat punctele 27A, 29A și exemplul de la punctul 26. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2017 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică aceste amendamente pentru o perioadă anterioară, entitatea respectivă trebuie să prezinte acest lucru. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente retrospectiv, în conformitate cu IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*. Cu toate acestea, la prima aplicare a amendamentului, variația soldului de deschidere al capitalurilor proprii aferent primei perioade comparative poate fi recunoscută în soldul de deschidere al rezultatului reportat (sau în altă componentă a capitalurilor proprii, după caz), fără a repartiza variația între soldul de deschidere al rezultatului reportat și alte componente ale capitalurilor proprii. Dacă aplică această derogare, entitatea trebuie să prezinte acest lucru.
-